

[Formanden.]

Valgt blev: *N. C. Christensen, Fr. Andersen (Kh.-Erb. ø. Stkr.), J. Chr. Jensen, Bjerring, Rasmussen (Gylling), Fuglsang, Julin, Stebsager og C. J. F. Sven.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1930 til 31. Marts 1931.*

Forhandlingen genoptoges.

**N. Neergaard:** De finansielle Bemærkninger, jeg har at gøre til det forelagte Finanslovsforslag, skal blive korte. Jeg skal ikke komme ind paa politiske Spørgsmaal, der kunde knytte sig dertil, og heller ikke paa de Lovforslag, der er fremsat. Jeg kan med Hensyn til disse Ting ganske henholde mig til, hvad vort Partis Formand (Madsen-Mygdal) har udtalt ved Aabningen af denne Forhandling. Dertil kommer, at det er meget vanskeligt for ikke at sige umuligt at udtale sig om den finansielle Situation i al Almindelighed, saaledes som den tegner sig under den nuværende Regering, thi Regeringens egentlige Lovgivningsarbejde baade paa det ene og det andet Omraade, baade socialt, finansielt og skattepolitisk, ligger jo i et dunkelt Tuumørke for os, det er endnu ikke muligt at faa fat paa de faste og ledende Punkter deri.

Det Driftsbudget, som er forelagt her paa Finanslovsforslaget, viser jo et Overskud af 10 622 000 Kr. og Formuebudgettet et Underskud paa 14 057 000 Kr. Ser vi nu nærmere paa Driftsbudgettet, tror jeg ikke, der paa Forhaand er Grund til at betvivle, at det i det væsentlige vil kunne holde. Dog maa jeg gøre et Forbehold for een Posts Vedkommende, men det er rigtig nok ogsaa en Post, som finansielt er af dominerende Betydning, nemlig Statsbanerne, det store Smertensbarn ved alle vore finansielle Overvejelser. De økonomiske Resultater af Statsbanernes Drift er jo i adskillige Aar gaaet langt under Administrationens Forventninger. Dette er blevet haardt bedømt baade under den ene og den anden Regering, men der er jo det, der taler til Undskyldning derfor, at Resultatet af Statsbanernes Drift i saa væsentlig Grad afhænger af hele Landets Økonomi, at det er meget vanskeligt at forudse saa længe i Forvejen, og dernæst er der baade af den socialdemokratiske Regering fra 1924 til 1926 og af den Venstregering, der fulgte efter, blevet

arbejdet med forskellige Planer til Forbedring af det økonomiske Resultat af Statsbanernes Drift. Den højtærede Trafikminister i det første socialdemokratiske Ministerium arbejdede jo paa forskellig Maade for at fremkalde et bedre økonomisk Resultat. Jeg skal ikke komme ind paa Enkelt-heder her, men Forholdet har naturligvis været det, at man har knyttet for store Forventninger til Virkningerne af disse Foranstaltninger. Og hvad Venstreministeriet angaar, ja, saa var der jo her en ganske uberegnelig Faktor, nemlig hvorledes Takstnedsættelserne vilde virke. Altsaa, Statsbanernes Administration har arbejdet delvis med nye Forhold, Forhold, hvis Virkninger var vanskelige at beregne. Nu talte den højtærede Finansminister i høje Toner om den uforsvarlige Optimisme, som var vist af den tidligere Minister for offentlige Arbejder, men jeg vil sige til den højtærede Finansminister, at man skal ikke tale om Strikke i hængt Mand's Hus. Hvis han vil se tilbage paa — og saa kort kan hans Hukommelse vel ikke være, at han ikke har det i Hovedet —, hvordan Finanslovs og Regnskabs Enderesultat stillede sig under det socialdemokratiske Ministerium, saa har han sandelig mindst af alle Ret til at beskyldte nogen for Optimisme paa Grund af de Afgørelser, der har været under den foregaaende Regering.

I Finansaaret 1925—26 var der paa Finansloven opført et Underskud paa 24,3 Mill. Kr., men Underskuddet blev 29,3 Mill. Kr., og i 1926—27 vedtoges Finansloven med et Underskud paa 12,6 Mill. Kr., medens Regnskabet viste et Underskud paa 22 Mill. Kr., og, vel at mærke, paa dette Regnskab havde jo endnu ingen Virkninger vist sig af den Takstnedsættelse, som blev gennemført af den forhenværende Trafikminister, Stensballe. For øvrigt vil jeg sige om disse Takstnedsættelser, at de var jo nødvendige, ikke blot af Hensyn til Erhvervslivet, men sandelig i lige saa høj Grad af Hensyn til Statsbanernes egen Økonomi. Det er ganske sikkert, at hvis vi ikke havde faaet disse Takstnedsættelser, hvis man ikke den Gang havde imødekommet Tidens Krav til Statsbanernes Driftsbalance lige saa vel som til de sociale Forhold i det hele, havde Statsbanerne været endnu saa meget daarligere stillet i Konkurrencen med Biltrafikken, at det vilde have givet et betydeligt ogsaa finansielt Tilbageslag.

Spørgsmaalet er nu nærmest dette, om det Jernbanebudget, som er opstillet paa den højtærede Finansministers Finanslovsforslag, vil holde. Jeg haaber det, men hvis